

PODKURZENIE (2) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w pod-).

sg A podkurzeni(e) (2). ◇ [I podkurzenim.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. podkurzyć.

Owianie dolnych części ciała kłębami dymu lub pary (2) : Pothym vczyń wonne podkurzenie/ á obtul ią [macicę] podołkiem SienLek 116v, 116v; [náczyń piłuł káždą po iedney drágmie á kładac ná węgle/ łono rodzączey podkurzay bo tym podkurzenim/ y płod vmárły/ y zápalenie/ y zatchniona krew bywa wygnana. SpiczZioł 183c (Linde s.v. podkurzyć)].

Synonim: okadzenie.

*Cf **PODKURZYĆ***

AL, MŚ